

Proletari din toate țările uniți-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

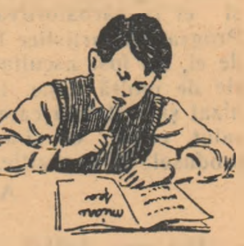
ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 82 (334) Miercuri 27 Oct. 1954 * 4 pag., 15 bani.

Sfatul profesorului

CÂND NU CUNOȘTI GRAMATICA!...

Ieri am corectat mai multe caiete de limba română luate dela elevi din diferite clase. Am găsit multe caiete în care temele erau corect scrise și ordonat prezentate. Am găsit însă și caiete în care greșelile de exprimare și de ortografie erau foarte numeroase.

O greșală foarte frecventă este nerespectarea acordului între predicat și subiect. Am găsit construcții de felul acestora: „Oamenii muncii dela sate și-a cântat durerea în doine" sau: „Doina, basmul, balada este niște producții populare".

Desigur că elevii aceștia nu și-au însușit lecția privitoare la acordul predicatului cu subiectul său. Din această cauză, ei nu știu că predicatul trebuie să se acorde cu subiectul în număr și persoană; deci trebuie spus: „Oamenii muncii și-au cântat..." (subiectul este la pers. a III-a plural, deci predicatul trebuie să fie tot la pers. a III-a plural); ei nu știu că în cazul că în propozițiune sunt mai multe subiecte — diferite ca gen, număr — predicatul se pune la plural; corect este să spunem: „Doina, basmul, balada, sunt niște producții populare".

Am mai găsit în caiete greșeli de felul acestora. - „miau spus (miau cum fac pisicile)... șea luat... (scris ca „șea" de cal)... nea dus (nea, parcă ar fi fost vorba de nenea), în loc de: mi-au spus, și-a luat, ne-a dus.

Elevii și elevele care scriu în felul acesta, dovedesc că nu cunosc morfologia. Ei nu fac deosebirea între interjecția onomatopeică „miau" și între „mi-au" „mi" pronume și „au spus" — verbul a spune la perfectul compus; ei nu înțeleg că „șea" este substantiv și se scrie într'un cuvânt iar la „și-a" este vorba de două cuvinte care se rostesc împreună: și — pronume, a — dela verbul auxiliar a avea.

Gândirea este exprimată prin propozițiuni și fraze. Modificarea cuvintelor și îmbinarea lor în propozițiuni se face conform anumitor reguli gramaticale bine stabilite. Numai cunoscând bine gramatica vă veți putea exprima corect și veți putea scrie corect, fără greșeli de ortografie și de punctuație.

O atenție deosebită la lecții, o cunoaștere temeinică a regulilor gramaticii și multe analize pe text — vă vor ajuta să corectați lipsurile pe care le aveți în exprimare și scriere.

Prof. Lily PLAIU

PRESIMȚIREA

Cum ieși în recreație Gheorghe Bamoș din clasa VI-a chemă pe Valeriu Ichim și pe Petruș Ghidionescu și le șopti ceva la ureche.

— Ne-am înțeles, nu-i așa? — rosti apoi cu voce tare. Nici o vorbuliță să nu scoateți c'apoi!... E secret!

Ceilalți dădură din cap, în semn. de aprobare, iar ca ultim cuvânt Bamoș mai spuse:

— Am eu grijă să le spun și celorlalți, așa că totul o să fie aranjat cât se poate de bine! Până atunci, felicitările mele!

In recreație nu mai avu timp să le împărtășească și celorlalți secretul, dar găsi nimerit să facă acest lucru în ora următoare. Dela Bamoș, porni un bilet adresat lui Nicolov Ionel, dela Nicolov ajunse la Buzic Costică, trecu pe la Alexandru Ilie și se opri tocmai la Șerban Cristodor. Totul era aranjat acum. Se va termina și ultima oră și se vor întâlni pe terenul de sport. Iți închipui, o zi și jumătate să tot bați mingea fără să te mai gândești la lecții!

— Și acum băieți, ora s'a terminat! spuse profesoara. Pentru Luni să vă învățați lecțiile și să vă purtați cât mai bine cu noul vostru profesor. Eu am să fiu de Luni încolo la Casa pionierilor așa că sunt convinsă că n'o să mă faceți de rusine.

— Ei, ai văzut?! Il izbi Bamoș cu cotul pe Petruș. Am fost sigur că așa o să fie. E strașnic!

Cei care citiseră biletul se convinseră astfel că Bamoș are un dar deosebit al presimțirilor. Cum totul era în regulă nu le fu deloc greu s'o încredințeze pe tovarășa profesoară că vor fi niște elevi „model".

★

Duminică dimineața! Ora 8,30. Toți cei anunțați de Bamoș se găseau pe terenul de fotbal. Mingea începu să alerge dela unul la altul, iar strigătele lor răsunau până departe. Aveau și dreptate: doar ei erau și jucători și spectatori. Cine ar fi putut să-i îndemne, dacă nu ei? In iureșul meciului, „fotbaliștii" noștri uitară și de foame și de odihnă, uitară de toate. Despre lecții nici vorbă! Doar mâine n'o să aibă profesor și chiar dacă vor avea, desigur că n'o să știe ce lecție au avut! Și apoi deabia au timp să facă cunoștință. Mâine nici n'o să pomenească de lecție.

Seara târziu meciul care durase o zi întreagă îi istovise pe jucători.

Dar de lecții nici gând să le treacă prin minte!...

★

A doua zi când clopoțelul îi chema la oră, în toate clasele au intrat elevii toți, numai la clasa a VI-a se găseau foarte puțini. De fapt erau elevii care se țin serios de învățătură: Jureanu Aurel, Drăgulescu Ilie, Manea Costel și încă vreo câțiva. La urmă au început să vină și „fotbaliștii". Primul, al doilea, al treilea... însfârșit ultimul care intră pe ușă a fost Alexandru Ilie. Toți așteptau să apară noul profesor.

Pe sală se auziră pași, așa că băieții păstrară puțină liniște. Când ușa se deschise în locul noului profesor pe care-l așteptau, apăru tot vechea lor profesoară. Fotbaliștilor începu să le bată inima mai tare ca de obicei, știindu-se cu lecțiile neînvățate.

— Copii, poate vă mirați că și astăzi vom face lecțiile împreună, spuse profesoara. Era vorba să plec, dar n'a sosit noul profesor. Așa că vom mai sta câtva timp împreună! Cred că nu vă pare rău, nu-i așa? Iar acum scoateți caietele, să vedem ce lecție am avut pentru azi!

In inimile fotbaliștilor, se făcu un gol mare, mare de tot. In orice caz era mai mare decât cele pe care le băgaseră ieri în poartă. Din întâmplare de data aceasta, nimeriseră ei în plasă în locul mingei. Vă închipuiți ce greu a fost să prezinte caietele albe în fața tovarășei profesoare. Nici unul nu-și scrisese temele.

...Oare elevii din clasa a VI-a dela Școala Nr. 6 de băieți din Galați, numai când știu că sunt controlați de profesori își fac lecțiile? Ce părere aveți dragi cititori despre sistemul lor de învățătură?

Gh. NEGREA

MEREU IMPREUNĂ

Pionierii și școlarii dela școala română și maghiară din comuna Halmeu, raionul Satu Mare sunt buni prieteni. Ii poți vedea împreună și la joacă și la treabă. De câteva zile, ei au terminat de recoltat cartofii, porumbul și floarea soarelui de pe o suprafață de peste 4 hectare aparținând gospodăriei anexe a internatului.

Și la gospodăria agricolă de stat din comună, au mers tot împreună la recoltatul cartofilor. Printre cei mai sârguincioși pionieri au fost Mocar Ioan, Hanoș Vasile și Herban Ioan.

Ștefan TATARAN
corespondentul
„Scânteii pionierului"
în regiunea Baia-Mare

Fapte pionierești

Vom planta 100 de puieți

Și noi răspundem cu însuflețire chemării pionierilor din comuna Cristian raionul Stalin. Ne-am propus să luăm dela pepiniera orașului nostru 100 de puieți de pomi fructiferi și să-i plantăm în curtea și în preajma școlii.

Acești puieți îi vom îngriji până ce vor da roade. Astfel vom ajuta și noi la îndeplinirea uneia din sarcinile Directivelor celui de al II-lea Congres al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii.

Pionierele și elevele Școlii de 7 ani Nr. 12 fete Galați

In zilele acestea de toamnă aurie, pionierii au venit la Gospodăria Agricolă de Stat Jegălia raionul Fetești să dea ajutor la strângerea bumbacului.

INDEMNUL NOSTRU

Intr'una din zilele trecute a venit în mijlocul nostru tovarășul președinte al întovărășirii agricole din comună. El ne-a povestit multe lucruri interesante despre felul cum este organizată întovărășirea, cum muncesc tovarășii de acolo, ce rezultate au obținut până acum, cum se împart roadele și multe altele. Ne-au interesat foarte mult toate acestea.

Apoi, noi am povestit despre unii copii, cum sunt Anghel Gheorghe și Florica Nicolae care i-au convins pe părinții lor să intre în întovărășire.

Acum noi știm ce înseamnă munca în întovărășire și ce roade dă ea. Vrem să stăm de vorbă cu părinții noștri și cu alți țărani muncitori din comună îndemnându-i să intre în întovărășire.

Chirea A. OPREA și Dumitru I. URZICEANU
unitatea Nr. 11
comuna Perișor-regiunea Craiova

Cum lucrează detaşamentul

JOCUL GHICITOARE

Pionierilor din clasa a şasea dela Şcoala Nr. 1 băieţi-Curtea de Argeş, le place mult geografia. Jocul geografic — ghicitoare — este pentru ei nu numai un prilej de distracţie ci şi prilej de a-şi însuşi mai temeinic această frumoasă materie.

Astăzi, Radu Negrescu ar vrea să deschidă el jocul. De aceea se grăbi să întrebe:

— Zonă care se întinde de-a-lungul Oceanului Inghe-

ţat de Nord, cu pământ mlăştinos şi turbă, pe care cresc licheni şi muşchi. Singurele animale care trăiesc acolo sunt vulpea albă, renul şi în vecinătatea mării, ursul polar. Ei, poate să-mi spună cineva despre ce zonă e vorba?

— Ştiu eu, strigă Lucian Ionescu. Este zona Tundrelor. Da, vezi că acolo în tundră acum nu prea mai sunt mlaştini. Oamenii sovietici le-au secat. Pământurile acele, în zilele noastre sunt fertile...

— E rândul meu să întreb — spuse Petrovici Ion. — Fiţi atenţi. E o întrebare grea: care sunt munţii cei mai înalţi din Uniunea Sovietică, unde se află vârful Stalin şi vârful Lenin?

— Munţii Pamir — izbucni răspunsul lui Naum Vasile. Şi pot să-ţi mai spun — continuă el — că vârfurile Stalin şi Lenin sunt înalte de peste şapte mii de metri.

— Să vă întreb şi eu — spuse Zlotea Alexandru. — Este cel mai mare fluviu în partea europeană a U.R.S.S.-ului şi se varsă în Marea Caspică...

— Ştiim! — strigară într'un glas câţiva pionieri.

— Ei, să vedem. Da, să-mi spună... Costică Simion care nu cred că ştie.

— Ba ştiu. Este Volga.

— Ei, de data asta toate întrebările s'au ghicit — spuse Bâlici Ion după ce se isprăvi jocul. Dar când vom mai juca, am să mă pregătesc cu câteva întrebări grele.

— O să jucăm cât de curând... Tu gândeşte-te la întrebări — spuse cineva.

— Ce rău că m'am pripit — gândea micul Bâlici Ion — e cam greu să fac întrebări la care geografii ăştia să nu poată răspunde.

ŞASE PERE, UN MAR ŞI O CARTE

Şase pionieri din clasa şasea au fost delegaţi de către detaşamentul lor, să meargă după cursuri în vizită la pionierul Orleanu Paul care-i bolnav. Cu mâna goală, la un bolnav, pionierii noştri nu puteau merge. Aşa că au grămădit în buzunare câteva daruri.

Pe drum, Neluţ Buznea dintr'a cincea — pe care Paul îl ajută deseori la matematică — se rugă să fie luat şi el. Neluţ, vroia să-i ducă lui Paul Orleanu o carte.

Puiu (căci aşa-i spun colegii lui Paul Orleanu) îi primi cu multă bucurie. Băieţii aflară că bolnavul este la punct cu toate materiile, pentrucă Cosma Mureş, venea la el zilnic să-l pună la curent cu noile lecţii.

Mureş Cosma care stătea pe pat lângă Puiu se îmbujoră. Faptul că Puiu era mulţumit de felul cum i-a arătat lecţiile este foarte important pentru tot detaşamentul clasei a şasea.

— Ei, ce mai e nou băieţi? întrebă Puiu.

— Cum te faci bine, îţi vei primi locul de centru înaintaş în echipa de fotbal — spune guralivul Costică Simion.

Şi ceilalţi încercară care mai de care, să spună ceva despre întâmplările mai noi din şcoală.

Discutară despre pionierii şi şcolarii care au luat de curând note bune sau rele. Dumitrache Gheorghe i-a promis lui Puiu că va merge cu el la filmul „Flăcări deasupra Asiei" un film interesant pe care toţi pionierii îl văzuseră...

Unul câte unul pionierii

au plecat. Puiu a rămas singur. Deabia atunci a observat cele şase pere, un măr şi o carte, aduse de prietenii lui.

Şase pere, un măr, o carte... Dar cât de mare este prietenia şi dragostea pionierilor despre care vorbesc cele şase pere, mărul şi cartea.

Elena DRAGOŞ

Nu l-am ajutat pe Stelian...

Anul trecut Fortini Stelian a rămas corijent la Matematică Inainte de examen nu i-a ajutat nimeni, dar Stelian a trecut corijenţa şi este din nou cu noi, într'a şaptea. Asta dovedeşte că Stelian dacă vrea, poate să înveţe, că noi pionierii nu ne-am ocupat îndeajuns de el.

In timpul anului trecut, Stelian era ameninţat cu corijenţa, la câteva materii. Trebuie să-l ajutăm — ne-am propus — noi pionierii din detaşament. Băcănaru Mihai ne-a spus că va merge acasă la Stelian şi că îşi va face lecţiile împreună cu el. Dar acasă, Stelian făcea fel de fel de năzbâtii în faţa lui Mihai. Mihai se prăpădea de râs dar nu-i aducea aminte lui Stelian că ar trebui să şi înveţe.

M'am gândit să-l ajut eu. Fiind conducător de detaşament eram ocupat mereu. Intr'o zi, înaintea orei de Limba Română, l-am luat deoparte pe Stelian şi am început să-i povestesc pe scurt biografia lui Vasile Alexandri. Cred că am spus biografia prea repede (pauza fiind mică). Stelian a început să râdă de graba cu care povesteam. Atunci eu m'am oprit, hotărît să nu mai vorbesc cu Stelian.

A mai încercat şi Milcă Adrian să-l ajute. Milcă îi putea ajuta lui Stelian, numai venind dimineaţa mai devreme la şcoală. Dar Stelian nu putea veni devreme la şcoală şi încercarea lui Adrian a fost neizbutită.

Acum îmi dau seama că prea puţin am încercat să-l ajutăm la învăţătură. Noi nu ne-am dus niciodată la Stelian să-l întrebăm prieteneşte cum l-am putea ajuta. Am fost convinşi că Stelian nu vrea să înveţe şi l-am lăsat apoi în pace. Anul acesta noi vom ajuta colegii mai slabi pentruca aceştia să nu mai rămână corijenţi ca Stelian...

Vasile OPREA
conducătorul detaşamentului clasei a VII-a
Şcoala Nr. 1 de băieţi Curtea de Argeş.

Sărbătoarea

EXPOZIŢIA DIN LIEŞTI

In cinstea sărbătoririi recoltei, în comuna Lieşti, raionul Lieşti au fost organizate fel de fel de programe artistice şi s'a deschis o expoziţie agro-zootehnică.

Au vizitat această expoziţie oameni mulţi. Până şi cei mai bătrâni au venit s'o vadă şi să participe şi ei la marea sărbătoare a recoltei.

Printre mulţimea de capete care se mişcau dela un loc la altul, se puteau zări multe cravate roşii. Erau pionieri, veniţi din multe şcoli de prin raionul Lieşti. Ei urmăreau cu multă atenţie tot ce vedeau aci.

— Hai să vedem produsele aduse din comunele noastre, propune unul dintre pionieri.

— Hai! au răspuns ceilalţi.

Prima dată au văzut produsele felurite aduse de întovărăşirea din satul Şerbăneşti. Uitaţi, grâu de toamnă, 1100 kgr. la hectar! citi unul din băieţi. Şi pionierii treceau din loc în loc observând cu atenţie totul. Iată întovărăşirea din Tătărani: a obţinut la hectar 2000 kgr. de orz.

Curând pionierii se treziră în faţa unei grămezi de pepeni, care pe drept cuvânt îi uimi:

Treizeci şi două de kilograme un pepene?! se mirau băieţii. Ba unul dintre ei ceru să ia un pepene în braţe ca să se convingă mai bine... Toţi cei care-l priveau au început să râdă văzându-l cum îşi adună puterile ca să-l poată ridica...

Tare miraţi au fost pionierii când au văzut o maşină de adunat şi căpiţat păioase, adusă din U.R.S.S. care într'o zi adună şi strânge în căpiţe păioasele de pe 10 hectare! Pioniera Taşa Maria şi Grosu Ion dela şcoala Nr. 1 din Şerbăneşti au admirat mult merele şi strugurii obţinuţi de întovărăşiri şi G.A.C.-uri, după învăţătura ştiinţei miciuriniste.

— Aş vrea să altoiesc şi eu asemenea mere şi struguri, a spus Ionică colegilor săi. Numai dintr'un singur măr ca acela, te poţi sătura!

Dar ei n'au venit numai să viziteze expoziţia, ci au contribuit şi ei la sărbătorirea recoltei! Programele artistice felurite date de ei, au fost ascultate cu bucurie de multă lume. Ei au organizat şi o ştafetă care a adus un salut, celor ce şi-au prezentat produsele la expoziţie.

Al. MIHU

Pionierii dela Cercul de Ştiinţele Naturii au lucrat toată vacanţa pe lotul experimental al Palatului pionierilor din Oraşul Stalin. Au altoit pepeni pe dovleci, roşii pe cartofi, floarea soarelui pe napi. In fotografie câteva pioniere se uită cu multă bucurie la roadele obţinute.

De pe lotul şcolii

De curând am trecut pe la şcoala elementară din comuna Storobăneasa unde tovarăşul instructor superior Dumitrescu Maxim mi-a povestit despre activitatea tinerilor grădinari, despre realizările lor frumoase.

Intr'adevăr copiii au lucrat bine pe lotul şcolii lor. Au reuşit să valorifice prin cooperativă peste 970 kg. de roşii, 115 kg. de ceapă şi diferite zarzavaturi ca: morcovi, ardei, varză, etc. Dintr'o parte din banii primiţi pionierii îşi vor cumpăra perdeluţe pentru geamurile claselor unde învaţă ei, şi vor pregăti daruri şi podoabe pentru pomul de iarnă...

Sandu DUMITRU
Comitetul raional U.T.M.
Alexandria

INAINTE DE CĂDEREA PRIMILOR FULGI

Săniuţa lui Cornel

In clasa a IV-a a Şcolii de 7 ani Nr. 5 din Oraşul Stalin stăruia o linişte deplină. Elevii stăteau aplecaţi asupra băncilor scriindu-şi în caiete temele date pentru acasă. Numai un băiat scund cu ochii ageri, plini de viaţă, se tot mişca nerăbdător în bancă. Trăgea mereu cu urechea spre uşă aşteptând sunetul clopoţelului care va vesti sfârşitul ultimei ore. Văzuse pe fereastră că afară au început să cadă fulgi de zăpadă. Deaceea când se auzi clopoţelul Cornel Popeţ, băiatul cel nerăbdător îşi luă servieta la subţioară, o sbughi primul pe uşă. Din grabă n'a observat-o nici măcar pe tovarăşa instructoare care trecând pe culoar se uită după el foarte mirată. Ajuns în stradă Cornel ridică de câteva ori capul şi uitându-se spre cer îşi spunea în gând:

— A, fulgii aceştia se vor topi repede. Dar sunt bine veniţi. Mi-au adus aminte că mai am şi-o săniuţă în pod care mă aşteaptă s'o curăţ.

Ajuns acasă el se şi repezi în pod să-şi caute săniuţa. Mama însă care-l aştepta cu masa întinsă nu-l lăsă nici în ruptul capului să se urce în pod, până nu mănâncă. Cornel strâmbă din nas dar cunoscându-şi bine mama, care nu se lăsa înduplecată uşor când era vorba de regulile casei, se aşeză la masă. Infulecă mâncarea în grabă iar pe urmă cobori sania din pod. Dar când să-şi cerceteze şi să-şi cureţe săniuţa mama intră din nou în bucătărie şi-i spuse:

— Corneluş mamă, lasă sania puţin de-o parte şi dă tu o fugă în piaţă. Adu-mi vreo doi cartofi că acuş vine tata dela lucru şi trebuie să-i pregătim cina...

Cornel care ardea de dor să-şi vadă sania cât mai repede gata, se despărţi cam greu de ea. Dar totuşi nu poţi să n'o ajuţi pe mama. Luă coşul repede şi până când mama ar fi crezut că el a ajuns în piaţă se şi întoarse cu coşul plin de cartofi, ştergându-şi sudoarea de pe frunte.

A doua zi, când tovarăşa instructoare îl întrebă pe Cornel de ce a fost aşa de grăbit cu o zi înainte, el îi povesti cu bucurie că şi-a reparat săniuţa şi că tăticul lui când a venit dela fabrică i-a promis că-i va aduce vopsea verde şi împreună o vor face ca pe una nouă Ba el a mai destăinuit tovarăşei instructoare şi un alt secret, şi anume: vorbise chiar în ziua aceea cu colectivul de conducere al detaşamentului său şi în plan au adăugat un nou punct. Până va cădea zăpada tot detaşamentul se va pregăti pentru iarnă. Işi vor repara schiurile, patinele şi săniuţele ca atunci când va fi zăpadă groasă să poată organiza concursuri, întreceri, ba în orele libere îşi vor aduce cu toţii săniile la şcoală unde îi vor distra şi pe cei mici...

Irma CSIKI

Suntem mândre de Nuţa

In oraşul nostru a avut loc un concurs de atletism în cinstea zilei de 7 Noembrie: „Cupa pionierilor". Cu multă nerăbdare aşteptam acea zi. Eram curioasă care şcoală va ocupa la sfârşit locul I. Dar în dimineaţa acelei zile răcoroase de Octombrie, când m'am întâlnit cu colegele mele pe stadionul 8 Mai, se citea pe faţa lor multă voinţă şi hotărîre de a ieşi primele. Intâia probă a fost cea de alergări la 60 m. plat. Toată lumea urmărea cu atenţie concurentele. Şi, cand am văzut că Nuţa Panait e prima urmată de Ghiniră Florica, nu vă pot spune cât eram de bucuroase... La a doua probă — săritura în lungime — tot Nuţa a sărit mai mult, 4,08 m. Şi ştafeta a fost câştigată tot de şcoala noastră. La sfârşit, Nuţa Panait a primit două diplome pentru locul I şi o plachetă. Suntem mândre de colega noastră.

Elena LALA
Şc. de 7 ani Nr. 2
Constanţa

Până la meci mai sunt câteva ore. Dar pionierii Mărculescu Daniela, Ciorpac Maria, Marcu Constantin şi încă alţii dela Şcoala Medie de 10 ani Nr. 3 din Bucureşti, au venit pe terenul de volley ca să-l cureţe de hârtii şi frunze ruginite aduse de vânt.

După ce vor termina curăţenia, ele vor mai marca şi liniile de tuşe ca atunci când vor veni echipele de volley să găsească totul în ordine.

recoltei

IN SAT LA IACOBINI

Le-a mers vestea celor din Iacobini că pot strânge de pe o bucată de câțiva ari de pământ, roade cât să umpli cu vârf un hambar întreg. Ion Groza zis Nuțu lui Patru a strâns de pe te miri ce, (30 ari) 8 măji (800 kg.) de grâu, iar Vasile Vesa, 17 măji (1700 kg.) grâu de pe 90 ari. Astfel de recolte au obținut mai mult de jumătate din locuitorii satului. Și, într'una din zilele lunii Octombrie, țăranii muncitori din satul Iacobini, au ținut din zori și până în zorii zilei următoare „Sărbătoarea recoltei". Au fost poftiți oaspeți și din alte sate: Săcășenii de dincolo de Valea Cârjască tocmai dela poalele Drocei, Șoimășenii, cei din Mădrigești, cei din Săturău. I-au cinstit pe toți după obiceiurile pe care le au mai frumoase Iacobinii.

Și la această serbare oamenii au vorbit de agrotehnica folosită de ei, au discutat despre Directivele Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani. Mai spre sfârșitul serbării cine credeți că le-a încântat sufletul cu cântece ardelenești?

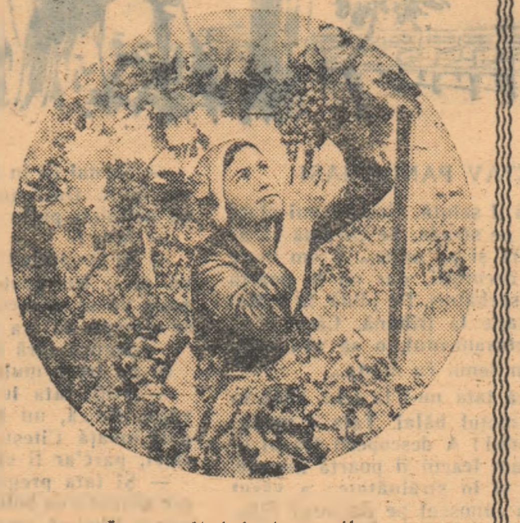
Nu-i greu să ghicești, dacă știi că i s'a dus vestea în tot raionul: corul pionieresc din Gurahonț.

— Măi, să fie! zice Badea Vasile tremurându-i ușor de zâmbet mustața stufoasă. „Pruncii" ăștia parcă's numai pentru cântece născuți.

Și iată că din piepturile lor răsună acum, plutind stăpân peste întreaga sală, cântecul „Sub steagul partidului". Toți ascultă cum melodia crește, crește mereu mai puternică:

Trec rânduri, rânduri muncitorii
Cu steagul roș desfășurat,
E steagul marilor victorii
De partid înălțat...

Victor CIREȘ

La recoltatul strugurilor

Un ajutor prețios

● In cinstea sărbătoririi recoltei, pionierii dela Școala de 7 ani din comuna Insurăței Raionul Insurăței, au recoltat de pe lotul G.A.C. „Justin Georgescu" 8000 kg. bumbac.

● Pionierii dela Școala de 7 ani, din comuna Zăvoaia, regiunea Galați în cinstea sărbătoririi recoltei, au recoltat 4988 kg. bumbac de pe loturile intovărășirilor și loturile individuale din comuna lor.

● Pionierii dela Școala de 7 ani din comuna Mihai Bravu au recoltat în cinstea sărbătoririi recoltei 3216 kg. de bumbac pe terenurile G.A.C. „Mihai Bravu", regiunea Galați.

Rezultate frumoase

Cu câtă însuflețire au lucrat pionierii unității Nr. 5 pe tarlalele gospodăriei agricole de stat din comuna Pietroșani la culesul bumbacului! Culegeau cu atenție toate capsulele de bumbac plesnite și le strângeau în săculețe.

Au inițiat chiar și o întrecere: fiecare pionier trebuia să adune câte 16 kg! In această acțiune, detașamentul Nr. 8 s'a dovedit a fi cel mai vrednic. Toți pionierii din detașament au reușit să strângă 580 de kg. Intreaga unitate a strâns 2512 kg.

Acestea au fost primele noastre rezultate... Pionierii din unitatea noastră vor mai ajuta gospodăriei de stat și la alte treburi.

Tudor PEȚA
Instructor superior — comuna Pietroșani, raionul Zimnicea.

Luna Prieteniei Româno-Sovietice

O serbare a prieteniei

Parcul de cultură „23 August" din comuna Urziceni răsună de uralele celor peste 4000 oameni ai muncii adunați aci. In tot locul veselie, cântece... Oamenii's în haine de sărbătoare.

Pe o scenă, corul școlii medii de 10 ani interpretează cântece sovietice și românești. Din altă parte îi răspunde cu glas de țambal și vioară taraful căminului cultural Jilavele. Se încing hore. Deosebită atenție din partea tuturor cunoaște expoziția ARLUS „Sub soarele rodnicei prietenii".

In vremea asta, pe stadionul din centrul comunei fotbaliștii și voleibaliștii se întrec cu îndârjire în aplauzele celor din tribune...

...Până târziu, cântecele jocurile și voia bună n'au contenit, exprimând dragostea și recunoștința pe care oamenii muncii din patria noastră o poartă Uniunii Sovietice, eliberatoarea și prietena poporului nostru.

Serbările prieteniei au avut loc tot în aceeași zi și în alte localități: raionul Crevedia, regiunea București, Sânnicolaul Mare, regiunea Arad, Reghin, Regiunea Autonomă Maghiară. Pretutindeni aceste serbări au fost mărețe demonstrații de prietenie și dragoste fierbinte pentru Uniunea Sovietică.

Klavdia Mihailovna Loșcionova a făcut parte din delegația sovietică care ne-a vizitat țara, în cadrul Lunii Prieteniei Româno-Sovietice. Ea este o mulgătoare fruntașă, Erou al Muncii Socialiste.

Vizitând Gospodăria de stat Bragadiru din reg. București, ea a demonstrat în fața mulgătorilor cum trebuie executat mulsul pentru a obține o producție sporită de lapte.

„Seara basmului rus"

De câteva zile în unitatea noastră se vorbea numai de un singur lucru, despre șezătoarea cu tema: „Seara basmului rus".

In sfârșit sosi și ziua de 16 Octombrie, zi fixată pentru șezătoare. Ne-am strâns cu toți și așteptam cu nerăbdare să înceapă. Și iată că un pionier a început să povestească basmul popular rus. „Din porunca știucii", și apoi un altul a povestit „Crăiasa adormită și cei 7 viteji" de Pușchin. Nu ne mai săturam ascultând basme.

Propun ca și în alte unități din țară să se organizeze asemenea șezători.

Mircea CHIRIȚA
conducătorul unității Nr. 9 Oradea

Sărbătorim Luna Prieteniei

In fiecare an, pionierii din unitatea noastră, sărbătoresc alături de toți oamenii muncii dela noi „Luna Prieteniei Româno-Sovietice". In acest an, pionierii pregătesc o expoziție cu lucrări practice din școală care se va deschide în ajunul lui 7 Noembrie. Deasemenea pregătesc un bogat și frumos program artistic. Pionierii cei mici dintr'a III-a se ocupă de școlarii din clasa lor, care în ziua de 7 Noembrie vor primi cravatele roșii.

Noul activ pionieresc care de curând și-a început munca se îngrijește ca toate sarcinile propuse să fie îndeplinite și ca întreaga unitate să întâmpine cu cinste măreața zi a lui 7 Noembrie.

Maria MESAROS
Conducătoarea unității Nr. 23 comuna Budești raionul Sighet, regiunea Baia-Mare

Cutiuța fermecată

De mult, de mult, într'o țară îndepărtată trăia o fetiță cu numele Ileana. Această fetiță avea un bunic tare bătrân. Nici în ani, dar nici în înțelepciune nu era chip să-l întreacă cineva pe acea vreme. Bunicul își iubea mult nepoțica. In fiecare seară o lua pe genunchi și îi spunea cele mai frumoase basme ce s'au spus vreodată.

Dar timpul trecea. A sosit vremea când Ileana a devenit școlăriță. Și într'o dimineață însorită mama ei o duse într'o școală de o rară frumusețe. Clădirea mare a școlii avea pereții albi ca de marmoră, iar acoperișul din mozaicuri strălucea în soare în zeci de culori. Dar nu numai pe dinafară era așa, cum era, școala! Și băncile, tabla, catedra, catalogul, erau tot atât de frumoase... Și trecea vremea... Dar lucru ciudat, în catalog, în dreptul numelui Ilenei a început să apară foarte des nota doi.

Mergând acasă dela școală, Ileana își găsea mereu de lucru, ba cu pisicuța ei, ba îl ruga pe bunic să-i mai spună câte un basm, numai de învățat nu învăța.

Deabia seara, când venea timpul de culcare, își aducea aminte de lecții. Și atunci, lua în grabă cărțile și așezându-se în pat începea să citească lecția. De cele mai multe ori însă adormea cu cartea în mână.

Iar dimineața când se trezea, nu mai ținea nimic în minte din tot ce citise seara.

Intr'o seară pe când își aduse aminte de lecții Ileana, îl întrebă pe bunicul ei:

— Spune-mi, bunicuțule! Cum să fac să primesc și eu note bune?

Atunci, bunicul cel înțelept îi arătă un dulăpior zicându-i:

— Du-te nepoțico și acolo, în sertar vei găsi o cutiuță care te va ajuta să iei mereu note bune!

Ileana, tare bucuroasă, deschise sertarul. In fața ei se afla o cutiuță frumoasă, cum nici nu s'a mai văzut până atunci

In clipa când puse mâna pe ea, capacul se deschise și din cutiuță ieși un omuleț foarte gras.

— Hei, hei, ne-am întâlnit, zise el râzând Știi cine sunt? Prietenul tău, Timp Pierdut! Cu mine îți petreci tu timpul de învățătură. Vezi? Cu cât te joci tu mai mult, cu atât mă îngraș eu mai tare, ha, ha... și râzând cu hohote dispăru.

— Am venit și eu să te văd, zise îndată o băbuță, care, sprijinindu-se în cârjă, sări pe marginea cutiei Eu sunt prietena ta, Lenea. Mă bucur și-ți mulțumesc că m'asculți și nu înveți. Ce să te omori cu învățătura? Lasă să învețe alții'n locul tău fetițo! Și făcându-i semn cu ochiul dispăru și ea

Ultimul care a ieșit pe marginea cutiuței a fost un omuleț cu frunte lată și pe ale cărui haine erau pictate numai litere și cifre.

— Eu sunt Stăpânul Memoriei. Te-am auzit de multe ori spunând că nu ai ținere de minte, nu ai memorie Eu cunosc memoria fiecărui școlar. Chiar și pe a ta. Memorie tu ai, dar nu știi cum s'o folosești. Cei doi „prieteni" care ți-au vorbit adineaori au avut dreptate. Ești o fetiță leneșă care-ți pierzi timpul cu de toate.. Să nu crezi că ajunge să citești o lecție în fugă sau în pat, pentruca s'o ții minte Ea trebuie citită, gândită în așa fel încât să știi s'o expui chiar și atunci când te-ar scula cineva din somn Și acum, te las cu bine.

Zicând așa omulețul dispăru și capacul cutiuței se închise. Ileana rămase mult timp nemișcată strângând în mână cutiuța prețioasă A poi a pus-o la loc și-i mulțumi bunicului.

Din ziua aceea Ileana deveni o școlăriță fără seamăn în țara ei Notele bune, apăreau în catalog după fiecare răspuns dat de ea la lecție. Și nimeni n'o mai auzi de atunci spunând că nu poate să țină minte, sau că nu are memorie..

★

Am scris această povestire pentruca s'o citească și Georgeta Ghencea dela Școala Pedagoică de fete Nr. 1 din București, care încă nu a reușit să găsească o asemenea cutiuță fermecată

Irina RADULIAN

La cercul de desen

Pionierii lucrează schițele de desen cu multă atenție. La început liniile sunt ușoare, apoi din ce în ce mai îngroșate.
La cercul de desen al Palatului pionierilor din București se dezvoltă multe talente tinere.

de OCTAV PANCU-IAŞI

N'aş putea spune dacă cele pe care mi le-am propus să le scriu s'au petrecut aevea sau mi-au apărut în vis. De aproape o oră stau aplecat asupra hârtiei, învârtind creionul între degete — dar din pricină că nu reuşesc să-mi amintesc dacă am trăit sau am visat întâmplarea cu cei trei băieţi, mi-e cu neputinţă să aştern un cuvânt.

Totuşi, trebuie să iau o hotărîre: scriu, ori nu?

Scriu! Şi poate până la urmă, îmi voi aminti.

Eram... sau se făcea că eram... pe o bancă, în grădina Cişmigiu.

Banca pe care stăteam... sau se făcea că stăteam... era la câţiva paşi de lac, sub un arţar, probabil de mult bunic, gros şi rămuros. Frunzele lui proaspete, de un verde dulce şi catifelat (culoare pe care niciodată, pe vremea şcolii, n'am ştiut s'o combin cu acuarele), parcă murmurau un cântec de leagăn duios, ca o caldă şi prietenească invitaţie la odihnă.

De bună seamă că aş fi aţipit... sau cine ştie? poate aş fi adormit buştean, în cazul când totul nu s'ar fi petrecut decât în vis... dacă nu veneau să se aşeze pe aceeaşi bancă trei băieţi. Cravatele lor roşii mi-i recomandară dela început: erau pionieri. Toţi trei cam de aceeaşi vârstă: doisprezece-treisprezece ani.

Doi dintre ei, blonzi, unul cu un moţ bălai căzut pe frunte, altul tuns ca în palmă. Al treilea, un oacheş îngrijit pieptănat, purta sub fruntea lată şi netedă ca o filă de caiet, doi ochi mari, neastâmpăraţi. Dar pentru a nu fi părtinitor, trebuie să spun că şi cei doi blonzi se puteau lăuda cu ochii lor: ochii celui tuns ca în palmă erau atât de albaştri, încât şi cerul zilei aceleea şi lacul care-l oglindea puteau fi invidioşi. Cel cu moţul bălai avea o privire ironică şi deşi se putea să mă înşel, ochii lui mi-l recomandară ca pe unul care oricând e gata să-ţi povestească o glumă, ori să-ţi arate o scamatorie şugubeaţă.

Toţi trei strângeau sub braţ servietele de piele puţin cam umflate — probabil înţesate cu cărţi şi caiete. Erau îngrijit îmbrăcaţi. Doar celui tuns ca în palmă îi lipsea un nasture dela haină. Dar cui nu i se poate întâmpla?

Băieţii nu dădură nici cea mai mică însemnătate faptului că mă aflam şi eu pe banca ce şi-o aleseseră. Vorbind mai întâi despre faptul că până atunci se plimbaseră cu barca şi că apa era călduţă, numai bună pentru baie, îşi amintiră de plimbarea făcută pe aleea fruntaşilor. Işi amintiră că începuseră în barcă o discuţie şi îşi propuseră să o continuie. Discutau cu veselie, tare, nestingheriţi.

— Tata? Hei, tata... E fruntaş al întrecerii socialiste, reîncepu oacheşul. Unchiul spune despre el că e un om mare! Şi chiar aşa este: mereu se scrie despre el în ziare. Are fotografia chiar aici, în Cişmigiu, într'un panou pe aleea fruntaşilor. A fost şi filmat. Filmul nu-i gata încă dar trebuie să vie. Dacă vreţi, mergem împreună să-l vedem. Dacă aţi şti ce-i la noi acasă, mamă-măiculiţă! Toată casa e plină de cărţi. Unele mai groase, altele mai subţiri — ca la librărie Tata le citeşte pe toate. Toţi oamenii de pe strada noastră îl salută. Grozav îmi place să merg cu el pe stradă. Se cheamă că atunci mă salută şi pe mine... E om mare tata! Are şi decoraţii, dar nu le poartă decât la mari sărbători. De pildă, la 1 Mai primeşte invitaţie la tribună. Când o să defilăm cu detaşamentul, o să vi-l arăt, şi-o să-i facem semn cu mâna...

— Dar parcă tata nu-i la fel? intră în vorbă cel cu moţul bălai. Tata e medic E şeful spitalului! A descoperit leacul unei boli şi acum leacul îi poartă numele. A fost trimis şi în străinătate: a văzut Moscova şi l-a cunoscut pe doctorul Filatov. Doctorul Filatov a stat de vorbă cu tata o după amiază întreagă, dela trei până la nouă, şase ore încheiate! Vă daţi seama? A fost şi la Praga şi la Paris. Unde n'a fost tata? Are şi el multe decoraţii! Le ţine într'o casetă, în birou. Şi zău că nu vă mint, câteodată, când studiază, se aşează pe covor şi pune în jurul lui zeci de cărţi deschise. Pe toate le citeşte. Unele sunt în ruseşte, altele în germană. Mama îi spune „Culcă-te, eşti obosit!" Dar tata parcă nici nu aude. Studiază mai departe. Am văzut diploma lui dela facultate: la toate numai „foarte bine!" Nu găseşti un „bine" — nici dacă-ţi pui trei perechi de ochelari.. Ţine şi conferinţe tata! Chiar pe bulevard e un afiş prin care se anunţă o conferinţă de a lui.

— Voi o ştiţi doar pe mama! nu putea să rămână mai prejos cel tuns ca în palmă. Tatăl meu a murit, dar mama e grozavă! Când era ca noi deabia putuse să înveţe câteva clase. Apoi a intrat muncitoare la grădina Botanică. Dar acum câţiva ani s'a apucat de învăţat pe rupte. Zi şi noapte învăţa. Eu eram mic şi o cam necăjeam dar mama tot învăţa. Azi e inginer agronom. Acum e plecată la ţară. Şi ce credeţi că şi-a luat în geamantan? Cărţi! Aproape douăzeci de cărţi. Şi cărţile mamei sunt mari şi grele Eu nici n'am putut ridica geamantanul şi doar vedeţi cât sunt de puternic! Când stă în Bucureşti, vine şi o ia de acasă cu maşina şi tot cu maşina o duce înapoi. A fost aleasă şi deputat. Toate vecinile vin la mama cu treburi. Un scriitor i-a dedicat o carte. Hei, ca mama...

In clipa aceea se auzi din depărtare sunetul unei sirene: un vuet prelung, ca o nesfârşită rafală de viscol.

Oacheşul zise:

— E ora douăsprezece! Cunosc sunetul: e dela uzina tatei.

— Douăsprezece? se bucură cel cu moţul bălan. Ce repede a trecut timpul!

— Da, îl aprobă cel tuns ca în palmă. Şi noi care la început ne speriasem Ne gândeam că fugind dela şcoală n'o să avem unde merge şi ce face.

— Eh, zise oacheşul parcă săptămâna trecută, Joi când am şters-o dela şcoală, n'am găsit noi ce să facem?

— Se găseşte întotdeauna... îşi dădu părerea de cunoscător cel cu moţul bălan. Iarna e mai greu, că n'ai unde să te duci. Dar acum, primăvara... Acum poţi să nu-ţi pregăteşti lecţiile, că ai unde te duce când lipseşti dela şcoală.. Cum nu-ţi faci lecţiile — fuga în Cişmigiu! Aşa să tot trăieşti!

— Numai că în Cişmigiu nu mai putem sta mult. Dacă trece vreun profesor? — se nelinişti puţin oacheşul.

— Mda!

— Ai dreptate! Totuşi mai putem sta un pic... Nu poate trece niciun profesor până nu se sfârşesc cursurile. Şi cursurile se sfârşesc la ora unu...

— Sigur! fură de acord şi ceilalţi.

Şi nu trecu mult că oacheşul reîncepu:

— Ştiţi, tata lucrează acum la o inovaţie. Adică, nu lucrează încă: deocamdată învaţă Citeşte şi scoate notiţe într'un caiet, parc'ar fi elev!

— Şi tata pregăteşte o conferinţă despre vindecarea bolilor de ochi. Nici nu mănâncă bine şi aleargă la Biblioteca Academiei. Să vedeţi ce notiţe scoate tata! Scrie mărunt, mărunt şi umple caiete peste caiete. Un creion la el ţine două-trei zile... Şi nu pentrucă îl pierde — îl toceşte scriind...

— Mama are nişte caiete speciale! Sunt prinse cu un arc şi nu-s prea mari, ca să le poată purta în buzunar. Când pleacă pe teren, mama poartă o haină cu buzunare largi, bărbătească Dar şi când stă acasă, pentrucă s'a obişnuit, foloseşte tot caietele aceiea. Citeşte, citeşte şi deodată o văd notând ceva în caiet!

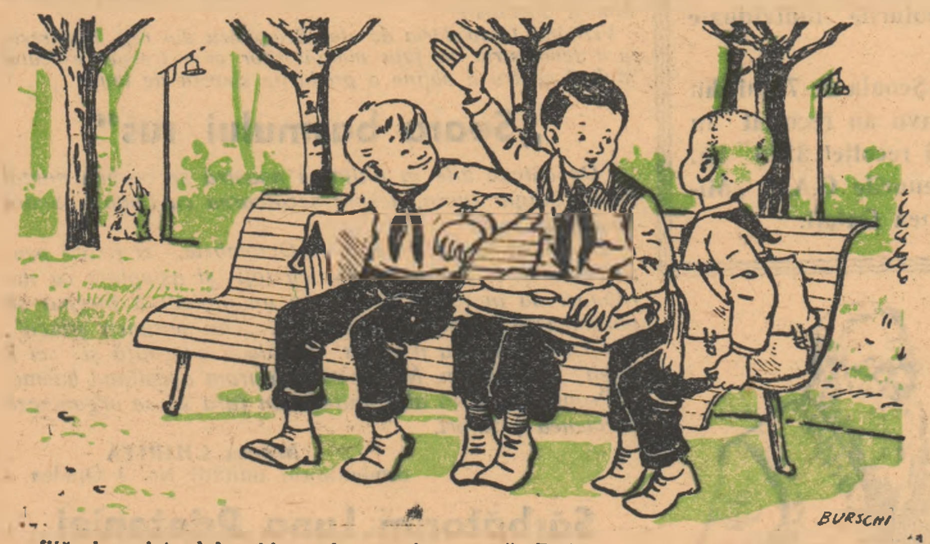
Probabil că băieţii să mai fi stat multă vreme de vorbă. Eu însă m'am ridicat şi încet, încet, m'am îndreptat spre ieşire. Chiar lângă poartă înflorise un mălin şi gingăşia şi parfumul lui altădată m'ar fi făcut să mă opresc şi să-l admir. Dar, deşi venisem plin de veselie să mă odihnesc în grădină discuţia celor trei băieţi mă întristase.

— Dar nu înţelegem! vor spune unii. Ce putea să te întristeze? Nu-i minunat că cei trei băieţi se mândresc cu munca părinţilor lor? Ei nu se laudă, se mândresc. E firesc să fie aşa!

— Intr'adevăr, e firesc... dacă această discuţie ar fi avut loc în recreaţie sau chiar tot în Cişmigiu, dar după amiază, după reîntoarcerea băieţilor dela şcoală, mă opream şi în faţa mălinului înflorit şi poate nici nu mă ridicam atât de curând depe bancă.. Adică, dece poate... sigur.

A! Dar iată că memoria nu-mi este chiar atât de slabă... da, îmi amintesc bine toate cele povestite s'au petrecut aevea.

Şi ce bine era să-mi fi părut în vis...

SPORT

Circuitul Ciclist al R. P. R. a luat sfârşit

★

Constantin DUMITRESCU maestru al sportului, câştigătorul circuitului ciclist al R.P.R. din acest an.

★

In toamna aceasta, ca'n fiecare an, s'a organizat circuitul ciclist al R.P.R., care a avut loc între 3 şi 17 Octombrie. Distanţa de 1760 km. pe care au parcurs-o cicliştii cei mai buni ai ţării a fost împărţită în 12 etape. Fireşte că nu e deloc uşor să străbaţi zilnic pe bicicletă câte 100—200 km. Trebuie să ai o pregătire temeinică, un curaj deosebit şi o voinţă dârză.

Kilometri trec, zilele se succed, iar oboseala vrea să te cuprindă. Urcuşurile şi greutăţile traseului deveneau din ce în ce mai grele. Dar în fiecare dimineaţă cicliştii tineri ca Ion Sima, V. Calcişca, Moiceanu, C. Dumitrescu care au doar 18—20 de ani, alături de cicliştii cu veche experienţă, ca Şandru, Chicomban, Marin Niculescu şi alţii, se aliniau frumos echipaţi cu bicicletele strălucitoare pentru a lua startul unei noi etape. Fiecare dintre ei lupta cu dârzenie pentru orice kilometru, dorind să câştige tricoul galben şi titlul de campion de mare fond al R.P.R.

Nu putem însă să nu vorbim puţin mai mult despre tânărul maestru al sportului, Constantin Dumitrescu din Asociaţia „Progresul Casa Scânteii". Deşi e unul dintre cei mai tineri ciclişti, el a reuşit să câştige întrecerea. Putem spune că a învins datorită dârzeniei şi curajului cu care a ştiut să lupte în cursa aceasta lungă şi atât de dificilă.

Constantin Dumitrescu a cucerit Circuitul Ciclist al R.P.R., reuşind să întreacă alergători de valoare şi cu multă experienţă. Victoria aceasta i-a adus cel de al treilea titlu de campion în anul acesta,

In timpul vostru liber

Beţişorul alb

(Joc Tadjic)

In acest joc toţi participanţii se împart în două echipe, şi aleg din mijlocul lor doi căpitani. Aceştia sunt deobicei jucătorii cei mai puternici şi mai agili, care ştiu să lupte pentru echipa lor. Fiecare echipă îşi are beţişorul său. El are lungimea de 40-50 centimetri şi grosimea de 2-3 centimetri. La exterior beţişoarele sunt egale, dar fiecare îşi are semnul său distinctiv, pe care trebuie să-l cunoască toţi membrii echipei. Arbitrul, care urmăreşte respectarea regulelor jocului, aliniază ambele echipe cu căpitanul în frunte şi dă semnalul.

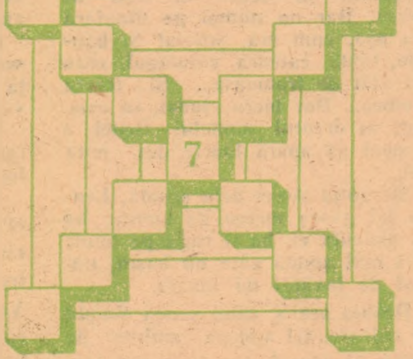
La primul semnal căpitanii echipelor schimbă între ei beţişoarele. La al doilea semnal ei aruncă beţişoarele cât se poate mai departe. Arbitrul urmăreşte ca nimeni să nu iasă dincolo de linie şi să nu pornească înainte de timp.

După ce căpitanii au aruncat beţişoarele, jucătorii ambelor echipe aleargă, înainte dându-şi silinţa să ajungă mai repede până la beţişorul lor.

Sarcina căpitanilor este de a arunca beţişoarele cât se poate mai departe, pentruca jucătorii echipei „adversarului" să nu reuşească să le aducă arbitrului.

Ehipa care a reuşit să aducă prima beţişorul arbitrului, se consideră învingătoare. Dar beţişorul poate fi predat arbitrului numai de către căpitan. Deaceea cel care ridică primul beţişorul trebuie să reuşească să-l predea ca o ştafetă căpitanului, iar acesta aleargă cu el la arbitru.

Joc aritmetic

Inscrieţi în fiecare pătrăţel câte o cifră dela 1—13 astfel încât cifrele din cele 4 pătrăţele ale fiecărui pătrat mare să dea 28. Cifrele nu se repetă. Deasemeni din centru, dela pătratul cu cifra 7, mergând pe cele 4 diagonale trebuie să se obţină tot suma de 28.

Redacţia şi administraţia · Bucureşti Piaţa Scânteii, tel 7 61 00 7 60 10. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI.
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100 114 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin".